ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Ἀπριλίου **1949** | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | Ἀριθμὸς φύλλου **91**

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἀναγκαστικοὶ Νόμοι

Α. Ν. 934. Περὶ ἑρμηνείας τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 855 τοῦ 1949 «περὶ ἀναστολῆς ἐκτελέσεως βραχυχρονίων ποινῶν. 1

Α. Ν. 935. Περὶ καταργήσεως καὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τοῦ Ν. Δ. 616)1948, τοῦ Α.Ν. 1055)46 καὶ τῶν περὶ ἐπιθεωρήσεως τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων διατάξεων καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων. 2

Διατάγματα

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεών τινων περὶ τελῶν χαρτοσήμου. 3

Περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ σχεδίου Ν. Φιλαδελφείας εἰς τὴν περιοχὴν τὴν περιλαμβανομένην μεταξὺ τῶν ὁδῶν Πίνδου—Τατοΐου καὶ τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς Ἀθηνῶν—Λαυρίου καὶ ἐπιβολῆς ὅρων. 4

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ

(1)

ΑΝΑΓΚΑΣΤ. ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 934.

Περὶ ἑρμηνείας τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 855 τοῦ 1949 «περὶ ἀναστολῆς ἐκτελέσεως βραχυχρονίων ποινῶν.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 28 Μαρτίου 1949 τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ληφθεῖσαν ἀπόφασιν περὶ ἐκδόσεως Ἀναγκαστικοῦ Νόμου «περὶ ἑρμηνείας τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 855 τοῦ 1949 «περὶ ἀναστολῆς ἐκτελέσεως βραχυχρονίων ποινῶν», ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον μόνον.

1. Εἰς τὴν ἐν παρ. 3 περίπτ. Β', α, τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Α. Ν. 855)1949 «περὶ ἀναστολῆς ἐκτελέσεως βραχυχρονίων ποινῶν» ἐξαίρεσιν δὲν περιλαμβάνονται οἱ καταδικασθέντες διὰ παραβάσεις ἀναγομένας εἰς τὰς διατάξεις περὶ εἰσπράξεως φόρων ἐκ τῶν καταργηθέντων δυνάμει τῶν ἐδαφίων α' καὶ β' τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Α. Ν. 843)1948 «περὶ καταργήσεως τῶν φόρων ἐπὶ τῆς κυκλοφορίας τῶν ἀγαθῶν κλπ.».

2. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ὑποβληθήσεται δὲ πρὸς κύρωσιν εἰς τὴν Βουλὴν εὐθὺς ἅμα τῇ ἐπαναλήψει τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Ἀπριλίου 1949.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος **Θ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ** — Ὁ Ἀντιπρόεδρος **ΑΛ. ΔΙΟΜΗΔΗΣ**

Τὰ Μέλη

Σ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ, Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. ΜΕΛΑΣ, Φ. ΖΑΧΑΡΙΑΔΗΣ, Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ, ΣΤ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, Δ. ΒΟΥΡΔΟΥΜΠΑΣ, Π. ΧΑΤΖΗΠΑΝΟΣ, ΧΡ. ΓΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ, ΕΜΜ. ΜΑΡΙΝΑΚΗΣ, ΕΛ. ΓΟΝΗΣ, ΓΕΡ. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ, ΕΜΜ. ΛΟΥΛΑΚΑΚΗΣ, Μ. ΑΛΙΑΝΟΣ, Β. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ Μεγάλη τοῦ Κράτους **σφραγίς.**

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Ἀπριλίου 1949.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Γ. ΜΕΛΑΣ

(2)

ΑΝΑΓΚΑΣΤ. ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 935.

Περὶ καταργήσεως καὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τοῦ Ν. Δ. 616)1948. τοῦ Α. Ν. 1055)1946 καὶ τῶν περὶ ἐπιθεωρήσεως τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων διατάξεων καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 28 Μαρτίου 1949 τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ληφθεῖσαν ἀπόφασιν περὶ ἐκδόσεως Ἀναγκαστικοῦ Νόμου «περὶ καταργήσεως καὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τοῦ Ν. Δ. 616)1948, τοῦ Α. Ν. 1055)1946 καὶ τῶν περὶ ἐπιθεωρήσεως τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων διατάξεων καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων», ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Ν. Δ) τος 616 τοῦ 1948 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων περὶ ἐπιθεωρήσεως τῶν δικαστικῶν λειτουργῶν κλπ.» καταργεῖται ἀφ' ἧς ἰσχυσε,

θεωρουμένων ὡς μὴ θιγεισῶν δι' αὐτοῦ τῶν κειμένων περὶ ἐπιθεωρήσεως τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων διατάξεων.

Ἄρθρον 2.

1. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 135 τοῦ 1936 «περὶ ἐπιθεωρήσεως τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων» ἐπιθεώρησις ὑπὸ τῶν ἐπιθεωρητῶν Ἀρεοπαγιτῶν ἐνεργεῖται κατὰ τοὺς μῆνας Σεπτέμβριον, Ὀκτώβριον καὶ Νοέμβριον, ἡ δὲ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 ὑπὸ τῶν Εἰσαγγελέων Ἐφετῶν ἐνεργεῖται κατὰ τοὺς μῆνας Ἰούλιον καὶ Αὔγουστον. Ἐντὸς τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου ὑποβάλλεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ αὐτοῦ Ἀναγκ. Νόμου 135 ἔκθεσις τοῦ Εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Ἄρθρον 3.

Ἐν τέλει τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1055)46 Α. Ν. προστίθενται τὰ ἑξῆς: «Διὰ τοὺς ἐκ τῶν ὑποψηφίων ἐν ὑπηρεσίᾳ Εἰρηνοδίκας, ὡς ἀνώτατον ὅριον ἡλικίας ὁρίζεται τὸ τεσσαρακοστόν».

Ἄρθρον 4.

Ἡ ἐν τῇ τελευταίᾳ περιόδῳ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω ὑπ' ἀριθ. 1055)46 Ἀναγκ. Νόμου τριετία παρατείνεται ἐπὶ δύο ἔτη ἀπὸ τῆς λήξεώς της.

Ἄρθρον 5.

Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῶν διατάξεων τοῦ κεφαλαίου Ζ' τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1055)46 Ἀναγκ. Νόμου «περὶ προσόντων τῶν δικαστικῶν λειτουργῶν» καὶ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. Δ)τος 297)47 εἶναι ὅτι δὲν κατηργήθησαν αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 884)1946 Ἀναγκ. Νόμου «περὶ τοποθετήσεως δύο Εἰσαγγελέων Πρωτοδικῶν παρὰ τῇ Εἰσαγγελίᾳ Πρωτοδικῶν Ἀθηνῶν» ὡφιστομένων οὕτω παρὰ τῇ Εἰσαγγελίᾳ Πρωτοδικῶν Ἀθηνῶν ἐκτὸς τοῦ ὡς προϊσταμένου Ἀντεισαγγελέως Ἐφετῶν καὶ δύο θέσεων Εἰσαγγελέων Πρωτοδικῶν.

Ἄρθρον 6.

Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τοῦ ἄρθρου 44 παρ. 2 τοῦ Α. Ν. 1055 τοῦ 1946 «περὶ προσόντων τῶν δικαστικῶν λειτουργῶν» εἶναι ὅτι δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψει πρὸς εἰσαγωγὴν ἐπὶ παύσει πειθαρχικὴ ποινὴ δι' ὁποτεδήποτε γενομένην παράβασιν μὴ ἐπιβληθεῖσα τελεσιδίκως ἐν τῇ αὐτῇ ἢ ἰσοβάθμῳ δικαστικῇ ὑπηρεσίᾳ

Ἄρθρον 7.

Ἡ περίπτωσις α) τοῦ ἄρθρου 70 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω ὑπ' ἀριθ. 1055 τοῦ 1946 Ἀναγκ. Νόμου ἀντικαθίσταται ἀφ' ἧς ἴσχυσεν ὡς ἑξῆς:

«α) Ἐκ τῆς χρονολογίας τοῦ Β Δ)τος διορισμοῦ ἢ προαγωγῆς. Μεταξὺ τῶν δι' αὐτοῦ Β Δ)τος διοριζομένων ἢ προαγομένων, ἀρχαιότερος θεωρεῖται ὁ προηγούμενος ἐν τῷ Β. Διατάγματι, τηρουμένης πάντως ἐν τῷ Διατάγματι τούτῳ ὑποχρεωτικῶς τῆς ὑπὸ τοῦ Α.Δ.Σ. τεθείσης σειρᾶς. Ἐν περιπτώσει διαφωνίας τοῦ Ὑπουργοῦ ὡς πρὸς τὴν προαγωγὴν ἢ παράλειψιν δικαστικοῦ λειτουργοῦ ἢ προσφυγῆς τοῦ παραλειφθέντος, ἐφ' ὅσον ἡ ὁλομέλεια ἀπεφάνθη ὑπὲρ τῆς προαγωγῆς, διὰ τὴν ἀρχαιότητα τοῦ προαγομένου ἡ ἀπόφασις τῆς ὁλομελείας λογίζεται ὡς σύγχρονος πρὸς τὴν ἀπόφασιν τοῦ Α.Δ.Σ. δι' ἧς παρελείφθη οὗτος. Ἡ ὁλομέλεια ἀποφασίζουσα περὶ τῆς προαγωγῆς. καθορίζει καὶ τὴν σειρὰν τοῦ προαγομένου.

Ἄρθρον 8.

1. Ἐπιτρέπεται ἡ διὰ Β. Δ)τος προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ κωδικοποίησις τῶν διατάξεων τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1055)46 Ἀναγκ. Νόμου «περὶ προσόντων τῶν δικαστικῶν λειτουργῶν» μετὰ τῶν μέχρι σήμερον τροποποιήσεων καὶ συμπληρώσεων αὐτοῦ καὶ τῶν διὰ τοῦ παρόντος ἐπιφερομένων τοιούτων, συγχωρουμένης τῆς μεταβολῆς τῆς ἀριθμήσεως καὶ τῆς σειρᾶς τῶν ἄρθρων. Τὸ Διάταγμα τῆς κωδικοποιήσεως θὰ φέρῃ τὸν ἀριθμὸν τοῦ κωδικοποιουμένου Νόμου 1055.

2. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης ὅπως δι' ἀποφάσεώς του συστήσῃ ἐπιτροπὴν ἐξ ἐνδεκα τὸ πολὺ μελῶν πρὸς α) ἀποπεράτωσιν καὶ ἀναθεώρησιν τοῦ νέου σχεδίου Πολιτικῆς Δικονομίας καὶ τοῦ Ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων, β) ἀνακάθαρσιν τοῦ κειμένου τῆς ἰσχυούσης Πολιτικῆς Δικονομίας ἐπὶ τῷ τέλει ἀπαλλαγῆς τούτου ἀπὸ κατηργημένων καὶ περιττῶν διατάξεων καὶ προσαρμογῆς τῶν ἐν αὐτῷ ὅρων πρὸς τὰς διατάξεις τῆς λοιπῆς κειμένης νομοθεσίας, καὶ γ) σύνταξιν σχεδίου Νόμου περὶ τῆς καταστάσεως τῶν δικαστικῶν λειτουργῶν καὶ δικαστικῶν ἐν γένει ὑπαλλήλων. Τὰ μέλη ταύτης ὁρίζονται μεταξὺ τῶν δικαστικῶν λειτουργῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἢ μή, καθηγητῶν τοῦ Παν)μίου Ἀθηνῶν, ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης καὶ Δικηγόρων παρ' Ἀρείῳ Πάγῳ. Ἡ ὑπηρεσία γραμματείας τῆς Ἐπιτροπῆς ἀνατίθεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης εἰς ἓν τῶν μελῶν αὐτῆς ἐπικουρούμενον ὑπὸ τριῶν τὸ πολὺ ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης ἐκτελούντων χρέη ὑπογραμματέων ὁριζομένων διὰ τῆς περὶ συστάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς ἀποφάσεως. Ἡ Ἐπιτροπὴ δύναται νὰ διοδιαιρεθῇ εἰς πλείονα Τμήματα, εἰς ἕκαστον τῶν ὁποίων δύναται νὰ ἀνατίθηται ὡρισμένον Τμῆμα ἢ εἶδος ἐργασίας κατὰ τὰ εἰδικώτερον δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης ὁρισθησόμενα. Εἰς τὰ μέλη, τοὺς ὑπογραμματεῖς καὶ τοὺς ὡς Εἰσηγητὰς παρὰ τῇ Ἐπιτροπῇ ἀπασχολουμένους ὑπαλλήλους καταβάλλεται μηνιαίως κατ' ἀποκοπὴν ἀποζημίωσις ὁριζομένη δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Ἡ ἀποζημίωσις αὕτη δὲν δύναται νὰ καταβληθῇ διὰ χρονικὸν διάστημα ἐργασίας μεῖζον τῶν δώδεκα μηνῶν, δυναμένης τῆς χρονικῆς ταύτης περιόδου νὰ παραταθῇ ἐπὶ δώδεκα εἰσέτι τὸ πολὺ μῆνας δι' ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Δικαιοσύνης καὶ Οἰκονομικῶν. Ἐπίσης δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης δύναται νὰ ἀποσπᾶται παρὰ τῇ γραμματείᾳ τῆς Ἐπιτροπῆς μία δακτυλογράφος καὶ εἷς ὑπάλληλος ἐκ τῆς γραμματείας τῶν δικαστηρίων διὰ τὸ χρονικὸν διάστημα τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἐπιτροπῆς.

3. Διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης δύναται νὰ ἀποσπᾶται παρὰ τῇ γραμματείᾳ τῆς Ἐπιτροπῆς στενογράφος τῆς Βουλῆς δι' ὡρισμένον χρονικὸν διάστημα.

4. Αἱ εἰσηγήσεις καὶ τὰ πρακτικὰ τῆς Ἐπιτροπῆς ἐκτυποῦνται εἰς τὸ Ἐθνικὸν Τυπογραφεῖον.

Ἄρθρον 9.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Ἀν. Νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως ὑποβληθήσεται δὲ οὗτος πρὸς κύρωσιν εἰς τὴν Βουλὴν ἅμα τῇ ἐπαναλήψει τῶν ἐργασιῶν της.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Ἀπριλίου 1949.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος **Θ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ** — Ὁ Ἀντιπρόεδρος **ΑΛ. ΔΙΟΜΗΔΗΣ**

Τὰ Μέλη

ΣΠ. ΜΑΡΚΕΖΙΝΗΣ, Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. ΜΕΛΑΣ, Φ. ΖΑΪΜΗΣ, Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ, ΣΤ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, Δ. ΒΟΥΡΔΟΥΜΠΑΣ, Π. ΧΑΤΖΗΠΑΝΟΣ, ΧΡ. ΓΟΥΔΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ, ΕΜΜ. ΜΑΡΙΝΑΚΗΣ, ΕΛ. ΓΟΝΗΣ, ΓΕΡ. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ, ΕΜΜ. ΛΟΥΛΑΚΑΚΗΣ, Μ. ΑΙΛΙΑΝΟΣ, Β. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ Μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Ἀπριλίου 1949.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Γ. ΜΕΛΑΣ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(3)

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεών τινων περὶ τελῶν χαρτοσήμου.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 6 παράγραφος 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1014)1946 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου «περὶ τροποποιήσεως τῶν διατάξεων τοῦ κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων κλπ.», προτάσει τῶν Ἡμετέρων τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν Ὑπουργῶν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Οἰκονομικῶν, κατόπιν καὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 124 τῆς 23 Φεβρουαρίου 1949 συμφώνου γνωμοδοτήσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

1. Ἡ παράγραφος 22 τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ Διατάγματος τῆς 28 Ἰουλίου 1931 «περὶ κώδικος τῶν Νόμων περὶ τελῶν χαρτοσήμου», ὡς ἰσχύει σήμερον, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«22 Ἡ ὄδεια εἰσαγωγῆς ὅπλων, περιστόφων, μαχαιρῶν, πυρίτιδος καὶ φυσιγγίων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ δι' ἀτομικὴν τοῦ εἰσάγοντος χρῆσιν, ἰσχύουσα μόνον διὰ μίαν εἰσαγωγὴν καὶ δι' ἓν εἶδος, συμφώνως τῷ ἑπομένῳ πίνακι:

Δι' ἕκαστον ὅπλον		50.000
» » πιστόλιον ἢ περίστροφον		25.000
» » πιστόλιον ἢ ὅπλον σκοποβολῆς		10.000
» » φυσίγγιον κυνηγίου		100
» » φυσίγγιον σκοποβολῆς		ἀτελῶς
» » φυσίγγιον οἱασδήποτε ἄλλης χρήσεως ..		500
» » χιλιόγραμμον καψυλίων παντὸς εἴδους (πλὴν δυναμίτιδος)		20.000
» » χιλιόγραμμον ἀκάπνου πυρίτιδος		20.000
» » » μελαίνης πυρίτιδος ..		10.000
» ἑκάστην μάχαιραν		10.000

Προκειμένου περὶ φυσιγγίων εἰσαγομένων ὑπὸ ἀνεγνωρισμένων ἀθλητικῶν Σωματείων πρὸς ἐξάσκησιν εἰς τὴν δι' οἱουδήποτε ὅπλου σκοποβολὴν τῶν μελῶν αὐτῶν καὶ μόνον, ἡ σχετικὴ ὄδεια εἰσκωγῆς χορηγεῖται ἀτελῶς».

2. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Διατάγματος ἄρχεται ἀπὸ τῆς διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεώς του.

3. Εἰς τοὺς αὐτοὺς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργοὺς ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Ἀπριλίου 1949.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως

ΑΛΕΞ. ΔΙΟΜΗΔΗΣ

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γ. ΜΕΛΑΣ

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Β. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

(4)

Περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ σχεδίου Ν. Φιλαδελφείας εἰς τὴν περιοχὴν τὴν περιλαμβανομένην μεταξὺ τῶν ὁδῶν Πίνδου - Τατοΐου καὶ τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς Ἀθηνῶν—Λαυρίου καὶ ἐπιβολῆς ὅρων.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 17.7.23 Νομ. Δ)τος «περὶ σχεδίων πόλεων κλπ.» ὡς μεταγενεστέρως ἐτροποποιήθησαν, ἰδίᾳ δὲ τὴν παρ. 5 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀνωτέρω περὶ σχεδίων πόλεων Ν. Δ)τος, τὰς παρ. 8 καὶ 9 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 690)48 Ν. Δ)τος «περὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ σχεδίων πόλεων διατάξεων» καὶ ἰδόντες τὴν ὑπ' ἀριθ. 954 π. ἔ. σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Δημοσίων Ἔργων, τὴν ὑπ' ἀριθ. 6 ἐ. ἔ. ὁμοίαν τῆς πολεοδομικῆς Ἐπιτροπῆς τὴν ὑπ' ἀριθ. 120 π. ἔ. πρᾶξιν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Ν. Φιλαδελφείας ὡς καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 146 ἐ. ἔ. γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Δημοσίων Ἔργων Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Ἐγκρίνομεν τὴν ἐπέκτασιν τοῦ σχεδίου Ν. Φιλαδελφείας εἰς τὴν περιοχὴν τὴν περιλαμβανομένην μεταξὺ τῶν ὁδῶν Πίνδου (πρώην Μενιδίου)—Τυάνων καὶ τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς Ἀθηνῶν—Λαυρίου, ὡς ἐμφαίνεται ἐν τῷ ὑπὸ τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ τεθεωρημένῳ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 17070)49 πράξεως αὐτοῦ σχετικῷ διαγράμματι ὑπὸ τοὺς κάτωθι ὅρους:

Ἄρθρον 2.

1. Ἰδιοκτῆται οἰκοπέδων, κειμένων ἐντὸς τῆς περιοχῆς τοῦ διὰ τοῦ παρόντος ἐπεκτεινομένου ρυμοτομικοῦ σχεδίου, ὑπόκεινται εἰς ὑποχρεωτικὴν εἰσφορὰν κατὰ μ2, ἥτις διὰ μὲν τὰ οἰκόπεδα τὰ ἔγγοντα πρόσωπον ἐπὶ τῶν ὁδῶν Πίνδου (πρώην Μενδίου), Ἐφέσου καὶ Τυάνων ὁρίζεται εἰς δραχμὰς 7.000 κατὰ μ2, διὰ δὲ τὰ λοιπὰ εἰς δραχ. 5.000 κατὰ μ2.

Ἡ εἰσφορὰ αὕτη δέον νὰ καταβληθῇ ὑπὸ τῶν ὑποχρέων ἰδιοκτητῶν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος διὰ λογαριασμὸν τῆς βάσει τοῦ ἄρθρου 205 τοῦ Κώδικος περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων συσταθησομένης Ἐπιτροπῆς.

2. Τὸ ποσὸν τῆς ὡς ἄνω εἰσφορᾶς εἶναι ἀπαιτητὸν ἅμα τῇ δημοσιεύσει τοῦ παρόντος, μετὰ τὴν παρέλευσιν δὲ τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος του ὑπόκειται εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ ὀφειλομένου ποσοῦ νόμιμον τόκον. Παρερχομένου ἑξαμήνου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος καὶ μὴ καταβληθείσης τῆς εἰσφορᾶς ὁ Δῆμος δικαιοῦται νὰ ἐπιπράξῃ ταύτην κατὰ τὰς περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων διατάξεις.

3. Τὸ ποσὸν τῆς ἐν παρ. 1 ὁριζομένης εἰσφορᾶς θὰ διατεθῇ κατὰ σειρὰν προτεραιότητος α) διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν λεπτομερειακῶν ὑπὸ κλιμ. 1:500 διαγραμμάτων ἐφαρμογῆς καὶ τῶν ὑψομετρικῶν τοιούτων, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ κεφ. Π τοῦ Γ.Ο.Κ., β) διὰ τὴν καταβολὴν τῆς ἀξίας τῆς ἐκτάσεως τῆς καθοριζομένης ὡς κοινοχρήστου (ἄλσους) παρὰ τὴν σιδηρᾶν γραμμὴν Λαυρίου καὶ γ) διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς διαμορφώσεως τοῦ Καταστρώματος τοῦ ὁδικοῦ δικτύου τῆς περιοχῆς κατὰ τὸ σύστημα SHELMAC.

4. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν, μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὡς ἄνω ἔργων, ἤθελεν ἀπομείνει ὑπόλοιπον, τοῦτο δύναται νὰ διατεθῇ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἄλλων ἔργων κοινῆς ὠφελείας οὐσιαστικοῦ περιεχομένου καὶ κατὰ σειρὰν ὁρισθησομένην δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίων Ἔργων μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Δημοσίων Ἔργων καὶ τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Ἐφαρμογῆς Σχεδίου Πρωτευούσης.

5. Εἰς τὰς ὡς ἄνω κατασκευὰς δὲν συμπεριλαμβάνονται τὰ ρεῖθρα καὶ κοάσπεδα δι' ἃ ἰσχύει τὸ ἀπὸ 8 Ἰουλίου 1930 Δ)γμα «περὶ πεζοδρομίων».

6. Πρὸς βεβαίωσιν τῆς εἰσπράξεως δέον οἱ ἐνδιαφερόμενοι νὰ ὑποβάλωσιν εἰς τὸν Δῆμον ἀντίγραφον τοῦ συμβολαίου των μετὰ σχετικοῦ διαγράμματος 1 : 200, ὑπογεγραμμένου ὑπευθύνως ὑπὸ Μηχανικοῦ τυγχάνοντος δικαιώματος ὑπογραφῆς παρὰ τῷ πολεοδομικῷ Γραφείῳ Ἀθηνῶν—Προαστίων, ἐν ᾧ θὰ ἀναγράφωνται: τὸ ἐμβαδὸν καὶ αἱ διατάξεις τοῦ οἰκοπέδου, τὰ τυχὸν ὑπάρχοντα κτίσματα, τὸ ὀνοματεπώνυμον τῶν ὁμόρων ἰδιοκτητῶν, ἡ ἀπόστασις τοῦ οἰκοπέδου ἀπὸ τὸ ἄκρον τοῦ οἰκοδομικοῦ τετραγώνου καὶ ὁ ἀριθμὸς τοῦ τελευταίου τούτου.

7. Τὸ διάγραμμα τοῦτο, ἐλεγχόμενον ὑπὸ τῆς Τεχν. Ὑπηρεσίας τοῦ Δήμου δι' αὐτοψίας θὰ ἀποτελῇ τὴν βεβαίωσιν, ἐφ' ἧς θέλει στηριχθῇ ἡ εἴσπραξις.

8. Εἰς περίπτωσιν ἀμφισβητήσεως καὶ ἐνστάσεων ἀποφαίνεται Ἐπιτροπὴ ἐκ δύο Μηχανικῶν, ἐξ ὧν ὁ εἷς δέον νὰ ἀνήκῃ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Δήμου, ὁ δὲ ἕτερος ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου. Τὴν ἔνστασιν δέον νὰ συνοδεύῃ

αράβολον ὁριζόμενον ὑπὸ τοῦ Δήμου, ὅπερ διατίθεται διὰ τὴν ἄλυψιν δαπανῶν δικαστικῆς κινήσεως καὶ ὁμοιβῆς τῶν Μηχανικῶν τῆς Ἐπιτροπῆς.

9. Εἰς περίπτωσιν κατ' ἣν ὁ Δῆμος ἤθελεν ἐπιδείξει ὀλιγωρίαν ὡς πρὸς τὴν εἴσπραξιν τῆς εἰσφορᾶς ἢ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων, δύναται νὰ ὑποκατασταθῇ εἰς τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις αὐτοῦ, τὸ Εἰδικὸν Ταμεῖον Ἐφαρμογῆς Σχεδίου Πρωτευούσης, μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Δημ. Ἔργων καὶ κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Δημοσίων Ἔργων Ὑπουργοῦ.

10. Ἡ ἐν παρ. 1 τοῦ παρόντος εἰσφορά, προοριζομένη διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τεχνικῶν ἔργων ὑπόκειται εἰς ἀναθεώρησιν καὶ ἀναπροσαρμογὴν ἀναλόγως τῶν ἐνίοτε συνθηκῶν κατὰ τὰς διατάξεις, αἵτινες διέπουσι τὴν ἐκτέλεσιν τῶν τεχνικῶν ἔργων τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίων Ἔργων.

Ἄρθρον 3.

1. Ἅπαντες οἱ αὐθαιρέτως οἰκοδομήσαντες εἰς τὴν διὰ τοῦ παρόντος ἐπεκτεινομένην περιοχήν, ἰδιοκτῆται, δέον ὅπως καταβάλωσιν ὑπὲρ τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Ἐφαρμογῆς Σχεδίου Πρωτευούσης, τὸ ἀναλογοῦν ποσοστὸν τῆς, ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 79Α τοῦ ἀπὸ 17.7.1923 Ν. Διατάγματος, ὡς τοῦτο ἀναπροσηρμόσθη διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 122Β2)8.3.48 κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν, Ἐσωτερικῶν καὶ Δημοσίων Ἔργων, καθοριοθησομένης εἰσφορᾶς, διὰ χρονικὴν διάττημα μιᾶς δεκαετίας.

2. Ἡ ὡς ἄνω εἰσφορὰ αὐθαιρεσίας δύναται νὰ καταβάλληται κατὰ δόσεις, πάντως δέον νὰ ἐξοφληθῇ ἐντὸς τοῦ διαστήματος τῆς πενταετίας.

Ἄρθρον 4.

1. Πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς καταβολῆς τῶν ἐν ἄρθροις 2 καὶ 3 (παραγρ. 1) εἰσφορῶν ἐγγράφεται ὑποθήκη ἐπὶ τῶν ἀκινήτων συμφώνως τῇ παρ. 8 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. Διατάγματος 690)48 «περὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ σχεδίων πόλεων διατάξεων».

2. Ἀπαγορεύεται ἡ χορήγησις ἀδείας πρὸς ἐκτέλεσιν οἱασδήποτε οἰκοδομικῆς ἐργασίας, ὡς καὶ πᾶσα μεταβίβασις οἰκοπέδου πρὸ τῆς καταβολῆς τῆς ἐν ἄρθρῳ 2 παρ. 1 ὁριζομένης εἰσφορᾶς.

Ἄρθρον 5.

1. Ἐντὸς πενταετίας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος δέον νὰ ἔχωσιν ἀνεγερθῇ οἰκοδομαὶ (κύριαι) ἐλαχίστου ὄγκου 150 μ3.

2. Ἄπρακτος παρέλευσις τῆς προθεσμίας ταύτης συνεπάγεται ἐπιβολὴν εἰδικῆς εἰσφορᾶς ἀκαλύπτων χώρων, ἴσης πρὸς τὸ 1/10 τῆς ἀξίας ἑκάστου οἰκοπέδου ὑπὲρ τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Ἐφαρμογῆς Σχεδίου Πρωτευούσης, ταύτης εἰσπρατομένης κατὰ τὰς περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων διατάξεις.

3. Ὁ καθορισμὸς τῆς ἀξίας τῶν οἰκοπέδων γενήσεται ὑπὸ τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Νόμου 1731)1939 Ἐκτιμητικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 6.

1. Ὡς ἐλάχιστα ὅρια ἐμβαδοῦ καὶ διαστάσεων τῶν οἰκοπέδων τῶν ἐμπιπτόντων ἐν τῇ περιοχῇ τῆς διὰ τοῦ παρόντος ἐγκρινομένης ἐπεκτάσεως τοῦ ρυμοτομικοῦ σχεδίου, ὁρίζονται τὰ ἀκόλουθα :

Ἐλάχιστον πρόσωπον 12 μ.
» βάθος 16 μ.
» ἐμβαδὸν 300 μ.2

2. Οἰκόπεδα μὴ ἀνταποκρινόμενα πρὸς τὰ ὡς ἄνω ἐλάχιστα ὅρια κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, θεωροῦνται ἄρτια καὶ οἰκοδομήσιμα, ὡς ἐλαχίστων ὁρίων ὁριζομένων τῶν ἐν τοῖς πράγμασι ὑπ' αὐτῶν κεκτημένων, ἐφ' ὅσον ταῦτα δὲν θὰ εἶναι ἐλάσσονα τῶν προσώπων 6 μ. βάθους 10 μ. καὶ ἐμβαδοῦ 112.50 μ2.

3. Ὡς οἰκοδομικὸν σύστημα ὁρίζεται τὸ συνεχές.

4. Παρέκκλισις ἀπὸ τοῦ συνεχοῦς συστήματος ἐπιτρέπεται μόνον ἐφ' ὅσον ὁ ἐνδιαφερόμενος ἰδιοκτήτης ἀφήσει ἐλάχιστον ἐλεύθερον χῶρον μεταξὺ τῆς οἰκοδομῆς του καὶ τῆς ἑτέρας ἢ καὶ ἀμφοτέρων τῶν πλαγίων πλευρῶν τοῦ οἰκοπέδου τοὐλάχιστον 1,5 μ.

5. Ὡς μέγιστον ποσοστὸν τῆς ὑπὸ οἰκοδομῶν δυναμένης νὰ καλυφθῇ ἐπιφανείας τοῦ οἰκοπέδου, ὁρίζεται τὸ 70 ο)ο αὐτοῦ.

6. Ὡς ἐλαχίστη ἀπόστασις τῶν οἰκοδομῶν ἀπὸ τοῦ ὀπισθίου ὁρίου τοῦ οἰκοπέδου ὁρίζεται:

3μ διὰ τὸ ἰσόγειον

5μ διὰ τὸν ὑπὲρ τὸ ἰσόγειον ὄροφον τοῦ τελευταίου τούτου ὁρίου αὐξανομένου κατὰ 2.50 μ. δι' ἕκαστον ἐπὶ πλέον δυνάμενον νὰ προστεθῇ ὄροφον, τούτου ὑπολογιζομένου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 93 τοῦ Γ.Ο.Κ.

7. Μέγιστον ὕψος τῶν οἰκοδομῶν ἐν τῇ προσόψει ὁρίζεται γενικῶς 11,50 μ. Ὑπὲρ τὸ ὡς ἄνω ὕψος καὶ μέχρι τοῦ ἀπολύτου ὕψους, ὅπερ ὁρίζεται γενικῶς εἰς 14.50 μ., ἐπιτρέπεται ὑπερύψωσις τοῦ κτιρίου, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι, τὸ τμῆμα τοῦτο τοῦ κτιρίου, δέον νὰ εὑρίσκηται ὑπὸ τὸ κεκλιμένον ἐπίπεδον, τὸ ἀγόμενον ὑπὸ γωνίαν 40ο πρὸς τὸν ὁρίζοντα, εἰς τὸ σημεῖον, εἰς ὃ ἡ εἰς τὸ μέσον τῆς προσόψεως κατακόρυφος συναντᾷ τὴν ἀνωτάτην ἐπιτρεπομένην γραμμὴν τῆς κορωνίδος ἤτοι τοῦ ὕψους τῶν 11 50 μ. Ὑπὲρ τὸ ἀπόλυτον ὕψος καὶ ὑπὸ τὸ ὡς ἄνω κεκλιμένον ἐπίπεδον ἐπιτρέπεται ἡ προσθήκη ἑνὸς εἰσέτι ἐν ἐσοχῇ ὀρόφου μεγίστου ὕψους 3 μ.

Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται αἱ περὶ σχεδίων πόλεων διατάξεις.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῶν Δημοσίων Ἔργων Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Ἀπριλίου 1949.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Ὁ ἐπὶ τῶν Δημοσίων Ἔργων Ὑπουργὸς
ΣΤ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ

(Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου)